

UOHSX00GOCNZ

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0115/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-35169/2022/162

Brno 14. 10. 2022

V řízení o rozkladu ze dne 12. 8. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Lesy České republiky, s.p.**, IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0249/2022/VZ, č. j. ÚOHS-27022/2022/500 ze dne 9. 8. 2022, vydanému ve správním řízení zahájeném na návrh navrhovatele –

- **Advokátní kancelář Chrenek, Kotrba spol. s r.o.**, IČO 28505913, se sídlem Těšnov 1/1059, 110 00 Praha,

ve věci přezkoumání úkonů citovaného zadavatele učiněných při postupu, jehož cílem je uzavření rámcových dohod zadávaných v otevřeném řízení „**PRÁVNÍ SLUŽBY**“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 12. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 12. 2019 pod ev. č. Z2019-044079, ve znění pozdější opravy, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 12. 2019 pod ev. č. 2019/S 241-592162, ve znění pozdější opravy,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 90 odst. 5 a § 152 odst. 5 téhož zákona na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0249/2022/VZ, č. j. ÚOHS-27022/2022/500 ze dne 9. 8. 2022

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a návrh k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Lesy České republiky, s.p., IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové (dále jen „**zadavatel**“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdější předpisů (dále jen „**zákon**“) zahájil dne 10. 12. 2019 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení „**PRÁVNÍ SLUŽBY**“ za účelem uzavření rámcových dohod, přičemž oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 12. 2019 pod ev. č. Z2019-044079, ve znění pozdější opravy, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 12. 2019 pod ev. č. 2019/S 241-592162, ve znění pozdější opravy (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmět veřejné zakázky vymezil zadavatel v čl. 2 odst. 2.2. „Předmět veřejné zakázky“ jako „*poskytování právních služeb ve smyslu zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.*“. Dále zadavatel tamtéž uvedl, že „*[p]rávní služby budou poskytovány zejména, nikoliv však výlučně, ve formě poskytování odborných konzultací a porad, zpracovávání právních analýz, stanovisek, memorand, rozborů, podávání posudků a doporučení, dále v sepisu a revizi metodik a vnitřních předpisů, smluvní dokumentace a dalších právních dokumentů, jakož i v zastupování zadavatele v jednání s protistranami, orgány veřejné moci a obchodními partnery a další právní pomoc zadavateli při řešení záležitostí v níže specifikovaných právních oblastech, a to s výjimkou zastupování zadavatele v soudním, rozhodčím, smírčím řízení před soudem, tribunálem nebo mezinárodními orgány pro řešení sporů, ledaže je dále v této zadávací dokumentaci stanoveno jinak.*“.
3. Plnění, na které mají být uzavřeny rámcové dohody, bylo rozděleno dle odst. 2.4. „Části veřejné zakázky a vymezení předmětu plnění“ čl. 2 zadávací dokumentace na 3 části, a to na „*I. část VZ: Obecná právní agenda*“, „*II. část VZ: Veřejné zakázky*“ a „*III. část VZ: Trestní právo a trestní compliance*“. Podle bodu 2.4.1 téhož odst. zadávací dokumentace zahrnuje poskytování právních služeb obecné právní agendy „*zejména poskytování odborných konzultací a porad, zpracovávání právních analýz, stanovisek (...), a to ve všech oblastech práva (veřejného i soukromého) s výjimkou těch oblastí práva, které spadají do části II. a III. této veřejné zakázky.*“.
4. Z dokumentu „Protokol o třetím jednání komise pro posouzení kvalifikace a hodnocení nabídek“ ze dne 5. 11. 2021 vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem 17 nabídek v první části, 8 nabídek ve druhé části a 9 nabídek ve třetí části, přičemž z toho 13, 8 a 7 nabídek hodnotil.

5. Oznámením rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 5. 2022 zadavatel oznámil účastníkům zadávacího řízení, že dne 2. 5. 2022 rozhodl o zrušení předmětného zadávacího řízení na veřejnou zakázku podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona.
6. Dne 17. 5. 2022 byly zadavateli doručeny námitky navrhovatele – Advokátní kancelář Chrenek, Kotrba spol. s r.o., IČO 28505913, se sídlem Těšnov 1/1059, 110 00 Praha (dále jen „**navrhovatel**“) – z téhož dne (dále jen „**námitky**“) směřující proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 2. 5. 2022 (dále jen „**rozhodnutí o zrušení ZŘ**“). Zadavatel svým rozhodnutím o námitkách ze dne 30. 5. 2022, které doručil navrhovateli dne 31. 5. 2022, podané námitky v plném rozsahu odmítl.
7. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval vyřízení svých námitek za učiněné v souladu se zákonem, doručil dne 10. 6. 2022 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) návrh na přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „**návrh**“).

II. Napadené rozhodnutí

8. Dne 9. 8. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0249/2022/VZ, č. j. ÚOHS-27022/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I rozhodl o tom, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup stanovený v § 127 odst. 2 písm. d) zákona a zároveň zásadu transparentnosti, když zrušil předmětné zadávací řízení, aniž by v rozhodnutí o zrušení ZŘ uvedl důvody, které by mohly být označeny za hodné zvláštního zřetele, jelikož důvody zadavatelem uvedené za ně není možno považovat, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatelů a dosud nedošlo k uzavření rámcových dohod. Ve výroku II Úřad jako opatření k nápravě zrušil rozhodnutí o zrušení ZŘ a všechny související úkony. Výrokem III byl zadavateli stanoven zákaz uzavřít rámcové dohody v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, ve výroku IV pak Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
9. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejprve shrnul skutkový stav a skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení. Zejména připomněl čl. 10. „Technická kvalifikace“, odst. 10.2. „Seznam členů realizačního týmu“, bod 10.2.1. „Minimální úroveň splnění kritéria“ zadávací dokumentace, dle kterého zadavatel stanovil požadavek na splnění technické kvalifikace tak, že pro každou ze tří částí veřejné zakázky (Obecná právní agenda; Veřejné zakázky; Trestní právo a trestní compliance) se musí realizační tým skládat nejméně z jednoho vedoucího advokáta, který musí být oprávněn vykonávat advokacii v České republice, mít praxi na pozici advokáta nejméně 7 let a zkušenosti s vedením týmu, dále dvou seniorních advokátů, z nichž každý musí být oprávněn vykonávat advokacii v České republice a mít praxi na pozici advokáta nejméně 5 let a dvou juniorních advokátů či advokátních koncipientů, z nichž každý musí mít praxi v advokacii alespoň jako advokátní koncipient nejméně 2 roky (viz bod 37 a 38 napadeného rozhodnutí). Současně Úřad citoval rozhodnutí o zrušení ZŘ, ve kterém zadavatel uvedl, že pakliže požadoval v zadávací dokumentaci praxi advokátů v uváděné délce, je takový požadavek nezákonný, neboť služby obecné právní agendy, právní služby v oblasti veřejných zakázek i služby v oblasti trestního práva a trestní compliance by měl být schopen poskytovat každý advokát bez ohledu na délku vykonávané advokátní praxe (blíže zejména viz bod 43 napadeného rozhodnutí).

10. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že toto domnělé porušení zákona zadavatelem při stanovení požadavků na technickou kvalifikaci (ke kterému však dle názoru Úřadu nedošlo) nepředstavovalo ke dni zrušení zadávacího řízení důvod hodný zvláštního zřetele, pro který nebylo možné po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a proto zadavatele neopravňoval zrušit zadávací řízení podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona. K tomuto závěru Úřad dospěl na základě srovnání s jinými zakázkami, které rovněž obsahovaly požadavek na konkrétní dobu praxe, dále na základě skutečnosti, že bylo podáno poměrně velké množství nabídek a ani účastník řízení, který byl ze zadávacího řízení pro nesplnění předemtných kvalifikačních předpokladů vyloučen, proti tomuto svému vyloučení nebrojil. Pokud zadavatel spatřoval nezákonnost jím stanovených podmínek s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 37/2011 ze dne 7. 12. 2011 (dále jen „**rozsudek NSS**“), nelze dle Úřadu závěry tohoto rozsudku zcela zobecňovat, neboť se týkal požadavku praxe advokáta v podstatně větší délce (20 let). Současně pak Úřad také uzavřel, že poptávané právní služby nelze označit bez dalšího za „běžné“, a i proto byl požadavek advokátní praxe namístě.
11. S ohledem na uvedené odůvodnění proto Úřad zrušil rozhodnutí o zrušení ZŘ, neboť pro jeho vydání nebyl dán zákonný důvod, jak bylo uvedeno shora.

III. Rozklad zadavatele

12. Dne 12. 8. 2022 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 9. 8. 2022. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

13. Zadavatel v podaném rozkladu označuje napadené rozhodnutí za nesprávné a nepřezkoumatelné. S odkazem na rozsudek NSS opětovně uvádí, že pro ověření technické kvalifikace je podstatná zkušenost dodavatele s provedením konkrétních obdobných služeb, nikoliv délka praxe.
14. Podle zadavatele by měl být běžné právní služby schopni poskytovat každý advokát, ve všech částech veřejné zakázky se přitom nejednalo o nijak vysoce specializovaná odvětví. Úřad dle zadavatele nesprávně posoudil služby jako specializované, zároveň k tomu neuvedl žádné konkrétní úvahy, využil pouze zkratkovité argumenty a rovněž nedostatečně uvážil skutečnost, že požadavky v zadávací dokumentaci nekorespondují s konkrétním předmětem plnění.
15. Součástí rozkladu byla rovněž námitka zadavatele, dle které neobstojí výrok II napadeného rozhodnutí proto, že navrhovatel nepodal nabídku do části III veřejné zakázky, a v jejích intencích mu tedy nemohla vzniknout ani hrozit újma na právech. Zrušit rozhodnutí o zrušení ZŘ i v části III tak mělo být nezákonné.

Závěr rozkladu

16. Zadavatel v podaném rozkladu navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a návrh navrhovatele zamítnut.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-27702/2022/523 ze dne 15. 8. 2022 stanovil navrhovateli lhůtu 7 dnů k podání vyjádření k rozkladu.
18. Navrhovatel doručil dne 19. 8. 2022 Úřadu své vyjádření k rozkladu z téhož dne. V tomto vyjádření zopakoval, proč dle jeho názoru nebyl zadavatel oprávněn z tvrzených důvodů zrušit zadávací řízení, dále uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné, úplné a správné, jakož i podrobně odůvodněné související rozhodovací praxí. Závěrem svého vyjádření navrhovatel navrhl, aby Úřad podaný rozklad zadavatele zamítl.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
20. Úřad rozhodl napadeným rozhodnutím správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které byl rozklad zadavatele zamítnut a napadené rozhodnutí potvrzeno.

V. K námitkám rozkladu

21. Podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona může zadavatel zrušit zadávací řízení, pokud se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, bez ohledu na to, zda tyto důvody zadavatel způsobil či nikoliv.
22. Zadavatel za tyto důvody hodné zvláštního zřetele označil skutečnost, že v zadávacích podmínkách veřejné zakázky stanovil podmínku délky obecné praxe jednotlivých advokátů dodavatele, což je dle jeho názoru protiprávní, a to především při vědomí rozsudku NSS.
23. Na prvním místě lze souhlasit s napadeným rozhodnutím v tom, že závěry rozsudku NSS nelze zcela zobecňovat. Zároveň je namístě k nim přihlédnout ve skutkově obdobných situacích. V tamní věci se předně jednalo o podmínku, dle které byl dodavatel povinen prokázat praxi v délce 20 let. Požadovat obecnou či konkrétní zkušenost tohoto trvání bude s pravděpodobností hraničící s jistotou excesivní v případě jakékoliv veřejné zakázky, neboť se jedná o skutečně nadměrně dlouhou dobu. Jak bude rozebráno níže, v případě kvalifikačních požadavků zadavatele vznesených v rámci přezkoumávané veřejné zakázky se však zdaleka nejedná o takto extrémní požadavek.
24. Pokud Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku z roku 2011 uváděl, přičemž částečně parafrázoval předcházející rozhodnutí Krajského soudu v Brně, že spíše než délka praxe vypovídá o schopnostech advokáta jeho předchozí zkušenost s plněním konkrétních zakázek obdobného charakteru, bylo by krajně nepřiléhavé vykládat tyto závěry tak, že ověřování praxe v určitém oboru je od základu nedůvodné. Právě naopak má délka praxe své

neoddiskutovatelné místo při ověřování schopností a zkušeností dodavatelů, resp. jejich konkrétních pracovníků.

25. Zkušenost při provozování konkrétní činnosti se odráží především ve znalostech principů a postupů, které jsou v rámci konkrétního povolání aplikovány, přičemž každý odlišný druh práce má svá specifika, jejichž znalost a povědomí o tom, kterak k nim přistupovat, je zcela reálným přínosem pro odpovídající plnění veřejné zakázky. Z určitého pohledu je tedy pro zadavatele přínosnější, pokud zadavatel ověřuje schopnosti a zkušenosti dodavatelů požadavkem na doložení praxe v konkrétní právní specializaci. Nicméně, nelze tvrdit, že by snad požadavek na prokázání obecné praxe při výkonu určité profese byl k ověření schopností a zkušeností dodavatelů neúčinný. Advokát s určitou délkou praxe bude zpravidla zkušenější než advokát čerstvě po advokátních zkouškách. Navíc, část dovedností advokáta se nezakládá na konkrétní věcné znalosti právních předpisů: jde například dovednost jednání s klientem, s protistranou, rétorika či dovednost procesní strategie a jednání s orgánem veřejné moci, dovednost kritického myšlení a s tím spojená schopnost vyhodnotit obsah předložených listin a celá řada dalších dílčích dovedností. Zkrátka, orientace v konkrétním právním předpise rovněž není sama o sobě garancí kvality advokáta. Zadavatel v daném případě přistoupil pouze k tomu, že požadoval doložit praxi v rovině obecné a praxi v konkrétních právních oborech doložit nepožadoval. Zvolil si tedy mírnější kvalifikační požadavek.
26. Současně je s ohledem na rozsudek NSS nutno poznamenat, že faktický přínos požadavku na prokázání délky praxe s přibývajícím časem jednoznačně klesá, neboť oblast poznatků o konkrétním pracovním odvětví a postupech se s plynoucím časem vyčerpává. V daném případě, tj. zejména v případě požadavku na praxi v délce 5 či 7 let, však nejde o tak dlouhou dobu, aby se tato skutečnost podstatným způsobem projevila (tj. není možné říci, že advokát se sedmiletou praxí se například za poslední dva roky této praxe obecně mnoho nového naučit nemůže). Jinak by tomu bylo ovšem v případě požadavku na 20 let praxe, který je již zjevně excesivní a pouze omezuje soutěž, neboť již nesměřuje k hodnocení kvality ve formě zkušeností.
27. Úřad v rámci své dohledové činnosti přezkoumává zadávací podmínky, v tomto případě konkrétně podmínky technické kvalifikace, a posuzuje jednak jejich důvodnost a jednak jejich přiměřenost ve vztahu k předmětu plnění. V obecné rovině spočívá důvodnost podmínek technické kvalifikace v posouzení, zda jsou způsobilé ověřit konkrétní schopnosti a zkušenosti dodavatelů, které přímo souvisí s plněním předmětu veřejné zakázky. Přiměřenost podmínek technické kvalifikace je pak dána v případě, kdy objem či míra schopností a zkušeností, které zadavatel požaduje doložit, odpovídá povaze a velikosti konkrétní veřejné zakázky (s přihlédnutím k dopadu na konkrétní trh).
28. V předmětném případě byla Úřadem správně shledána důvodnost ověření obecné advokátní praxe, přičemž závěry předsedy Úřadu jsou uvedeny shora v bodě 25 tohoto rozhodnutí o rozkladu. Druhý aspekt přiměřenosti se v daném případě týká délky požadované praxe, k čemuž je namístě uvést následující.
29. S východiskem, že požadavek na advokátní praxi, ani na praxi obecně, není jednoznačně možné od základu označit za nepřipustnou část zadávacích podmínek, byla v konkrétní věci posuzována délka praxe stanovená zadavatelem na 7 let u vedoucího advokáta, 5 let

u seniorního a 2 roky u advokátů juniorních či koncipientů. Tento samotný požadavek nevypovídá o nepřípustnosti požadavku na délku praxe, a to i s ohledem na obdobné zakázky odkazované především v bodě 57 napadeného rozhodnutí. Konkrétní délka 7, 5, či 2 let je běžným standardem jiných zadávacích řízení, ať už se jednalo přímo o praxi advokátní, nebo odlišných profesí, přičemž lze nalézt též přísnější požadavky u jiných zadavatelů. Zároveň, jak bylo nadneseno již výše, v případě požadavku na advokátní praxi v délce 5 či 7 let není možné říci, že se oblast poznatků o konkrétním odvětví a postupech již vyčerpala. Předseda Úřadu tedy neshledal, že by byly požadavky zadavatele v konkrétní veřejné zakázce nedůvodné či nepřiměřené.

30. Zadavatel opakovaně a obsáhle označuje vlastní zadávací podmínky za nezákonné také proto, že poptávané plnění není nijak specifickým a dodavateli pro konkrétní plnění dostačují zcela běžné znalosti a zkušenosti, které musí již z podstaty své profese mít každý advokát. S totožnou argumentací pro všechny tři části veřejné zakázky zadavatel uvádí, že Úřad nedostatečně odůvodnil, proč by se mělo jednat o nikoliv běžnou agendu – k plnění veřejné zakázky s problematikou trestního práva (a compliance), veřejných zakázek a právních předpisů souvisejících s činností zadavatele není ani s přihlédnutím k odůvodnění napadeného rozhodnutí dle zadavatele potřeba žádná specializace. Nadto nejsou požadavky na praxi obsahově spojeny s konkrétním předmětem plnění, neboť se má jednat o advokátní zkušenost čistě obecnou, což dle zadavatele rovněž způsobuje nezákonnost zadávacích podmínek.
31. Úřad se v napadeném rozhodnutí krátce věnoval tomu, proč z jeho pohledu není namístě považovat poptávané plnění za běžnou agendu (zejména bod 63). S těmito závěry lze obecně souhlasit, a to i přesto, že by za jiných okolností bylo zřejmě potřeba argumentaci Úřadu mírně doplnit. S ohledem na to, že však bylo shora předsedou Úřadu rozebráno, jaké místo má ověřování praxe v zadávacích podmínkách, není nutné dále podrobně rozebírat charakter jednotlivých právních odvětví, jichž se předmět zakázky týká. Požadavek ověření praxe je totiž obecně přípustný, ať už se plnění veřejné zakázky týká „běžné“ advokátní činnosti, nebo „specifických“ odvětví. Lze nicméně poznamenat, že skutečnost, že určitý předpis je předmětem advokátní zkoušky, ještě neznamená, že se s ním v oné obecné praxi každý advokát setká a získá praktické zkušenosti s jeho aplikací. Zejména právo trestní a právo veřejných zakázek jsou disciplíny navýsost specializované.
32. Pokud jde o tvrzenou nezákonnost zadávacích podmínek v tom smyslu, že požadavek na praxi není dostatečně provázán s konkrétním předmětem plnění, pak jak bylo uvedeno shora, plnění předmětu se týká určitých právních odvětví, přičemž praxe je ověřována v rámci obecné advokátní činnosti, tedy bez bližší konkretizace. Mohlo by přitom být předmětem diskuze, zda by měla např. advokátní praxe v oblasti rodinného práva pro zdejší veřejnou zakázku jakýkoliv přínos, resp. zda by skutečně docházelo k ověření schopností a zkušeností k plnění této veřejné zakázky. Jde však spíše o otázku vhodnosti nastavení kvalifikačních předpokladů. Pokud zadavatel přistoupil k tomu, že požadoval prokázat pouze praxi obecnou (rozumějme obecnou advokátní praxi, která je s předmětem veřejné zakázky provázána; nejedná se naopak o obecnou praxi v jakémkoliv oboru či zaměstnání), nikoliv specifickou, je to jeho volba, a i požadavek na takovou obecnou advokátní praxi má své opodstatnění (viz výše). V tomto případě to nezpůsobuje zúžení okruhu dodavatelů, spíše naopak.
33. Z výše uvedených důvodů nelze uzavřít, že by zadavatel nastavil kvalifikační kritéria v rozporu se zákonem. I kdyby však snad tento závěr nebyl platný a nastavené kvalifikační požadavky

by skutečně byly v rozporu se zákonem skutečně, pak podle předsedy Úřadu v daném případě stejně tak nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele dle § 127 odst. 2 písm. d). Jejich absence je však dána jinými faktory uvedenými v napadeném rozhodnutí, než které byly nadneseny v přecházejících bodech tohoto rozhodnutí o rozkladu.

34. Zadavatel se totiž nacházel ve skutkové situaci, ve které bylo do jednotlivých částí veřejné zakázky podáno 17, 8 a 9 nabídek (z nichž 13, 8 a 7 zadavatel hodnotil), žádný z účastníků proti zadávacím podmínkám nebrojil, jeden z účastníků byl dokonce pro nesplnění předmětných kvalifikačních kritérií ze soutěže vyloučen, a ani tento se proti důvodům svého vyloučení nijak neohradil. Samotné zadávací řízení přitom trvalo značně dlouhou dobu (déle než 2 roky, viz bod 67 napadeného rozhodnutí) a k přezkoumávanému zrušení došlo až po vylosování nejvýhodnějších nabídek pro každou část.
35. V rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0063/2021/VZ, č. j. ÚOHS-17119/2021/163/PBI ze dne 26. 5. 2021 bylo uvedeno následující: *„podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 112/2018-110 ze dne 22. 12. 2020 ani ZZVZ nestanoví, co se rozumí důvody hodnými zvláštního zřetele podle § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Dle tohoto rozsudku však lze při výkladu tohoto pojmu vycházet z judikatury NSS, která se vztahuje k obsahově obdobnému ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ. Podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ i současného § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ se totiž muselo, resp. musí jednat o důvody ‚hodné zvláštního zřetele‘, tedy ‚důvody závažné, výjimečné‘. V tomto ohledu lze tedy podle Krajského soudu v Brně použít dosavadní judikaturu i na úpravu ‚důvodů hodných zvláštního zřetele, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval‘ obsaženou v ZZVZ, s tím rozdílem, že dle ZZVZ mohou tyto důvody nově výslovně spočívat i v důvodech ekonomických a zadavatel tyto důvody mohl způsobit (...).“*
36. Rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 81/2016-103 ze dne 25. 2. 2019 pak uvádí, že *„důvody hodné zvláštního zřetele vedoucí ke zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona o zadávání veřejných zakázek musí být objektivní a podložené. Objektivnost přitom musí být založena nikoliv na odhadu, pocitech či dojmech zadavatele, ale musí mít reálné základy a musí být ověřena“*. Podle rozsudku NSS č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010, *„[p]okud je zásadu objektivit nutno dodržet při zadávání veřejné zakázky, nelze ji negovat posteriorně tím, že pro subjektivní důvody zadavatel zakázku zruší. Objektivní přístup musí být zachován po celou dobu procesu, jak již vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 12. 5. 2008, č. j. 5 Afs 131/2007-131“*.
37. Jak uvedl Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 30 Af 112/2018-110 ze dne 22. 12. 2020, *„[j]akékoliv zrušení zadávacího řízení musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřípustnou veřejnou odplatu, případně k zadávání veřejné zakázky tzv. ‚na zkoušku‘“*.
38. Dle názoru předsedy Úřadu nelze za zdejšího skutkového stavu nalézt důvod hodný zvláštního zřetele, a to ani důvod ekonomického charakteru, který by odůvodňoval zrušení zadávacího řízení z objektivních příčin. Úřad v napadeném rozhodnutí uváděl, že zrušení zadávacího řízení je řešením krajním, a proto by důvody k jeho provedení měly být posuzovány a vykládány restriktivním způsobem. I kdyby v daném případě zadávací podmínky vykazovaly prvek nezákonnosti, přičemž taková situace zde není, viz výše, zadavatel neměl právo zrušit zadávací

řízení. Bylo podáno poměrně velké množství nabídek a omezení hospodářské soutěže lze tedy těžko shledat. Nikdo z dodavatelů přitom zákonnost zadávacích podmínek nenapadal, a to ani účastník, který byl ze zadávacího řízení vyloučen. Zadavatel měl zároveň značně dlouhou dobu na to, aby se nad stanovenými zadávacími podmínkami zamyslel, a pokud by svůj postup považoval za nesprávný, mohl odpovídajícím způsobem reagovat již dříve. Jestliže však přišel s odůvodněním nezákonnosti vlastních zadávacích podmínek po více než dvou letech a v situaci, kdy už jsou vybráni dodavatelé jednotlivých částí, přináší tento postup pochybnosti o jeho skutečné motivaci. K tomu nutno dodat, že ani hrozba případné pokuty není sama o sobě důvodem pro zrušení zadávacího řízení zadavatelem (viz výše citovaný rozsudek sp. zn. 30 Af 112/2018-110 ze dne 22. 12. 2020, nebo též rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 356/2017-67 ze dne 31. 10. 2018).

39. V poslední řadě zadavatel v podaném rozkladu namítal, že navrhovatel nepodal nabídku do jedné z částí veřejné zakázky, a nemůže se tudíž domáhat zrušení úkonu zadavatele spočívajícího ve zrušení této části, protože mu tímto zrušením nemohla vzniknout žádná újma. K tomu je namístě toliko dodat, že zadavatel zrušil celé zadávací řízení na veřejnou zakázku, tedy všechny 3 části jediným rozhodnutím. V tomto rozhodnutí nadto nejsou části veřejné zakázky nijak blíže popsány, a navrhovatel se tudíž nemohl domáhat ničeho jiného, než právě zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení celého zadávacího řízení. Navrhovatel byl tedy k podání návrhu aktivně legitimován.

VI. Závěr

40. Po zvážení všech aspektů dané věci bylo zjištěno, že Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl správně a v souladu se zákonem. Zadavatel zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku v rozporu se zákonem, neboť nebyly dány důvody dle § 127 odst. 2 písm. d). Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové
2. Advokátní kancelář Chrenek, Kotrba spol. s r.o., Těšnov 1/1059, 110 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy